

Д. 1876 р. 134. Постършилъ съ свѣти Димитріа Бѣла Неда отъ Софія, (въ др. отъ Авлана). М. 41. Има майка една мила сына, И него е на занаять дала, на занаять у пуста Сювія. Ч. 340. „Що не мислишъ да съ женишъ за девойка Софіянка?“ „Ми ик кажвѣтъ гѣрдо-мазна,— не убава“. М. 376. Вой щемъ да ся біемъ, мица мои майко ле, на Соўзіско поле. М. 58. Азъ влѣзохъ въ Софишко поле при Ташъ-кессе. Л. Д. 1876 р. 134.

Софра (*sufret s. ar. comm. sofra, Table*) с. ж. Софричка ум. большой длинный столъ для гостей, *въ отличие отъ* паралія (круглый столъ): Слѣдъ малко сички са поканиха въ кѣщи, дѣ софрата бѣше готова. Гости тѣ седнаха на първото мѣсто. Зк. 41. Райските софри ставени, Найгорѣ свѣти Никола, До него свѣти Иліа, Мегю нимъ сестра Марія Со Риста бога на рѣце. М. 33. Що му готовить софра позлатена, Що да седѣтъ седумдесетъ мина. М. 84. Вечеръ-та ще сложать на прѣко слама и между нея ечимикъ на четыре мѣста, отъ горе софрати. Ч. 99. Ликургъ заповѣдалъ, да ядѣтъ всички наедно на общи столове (софри) хранѣ здравї и простї. Л. 61. Гдѣ си мѣсце? Подъ софричка. *Трудъ*, 281. 2) столъ, трапеза: Селское блюдо (пирля, софра) въ благдѣнѣ никогы не быва безъ сиранѣ и кисило млѣко. Пк. 38.

Софта* (*sokhta, commentement softa, s. t. Étudiant, élève des hautes classes*) с. ж. софта: Лъжатъ въ бож' имѧ безстыдно Турски ченци Софты! Г. П. IV. Одъ горе джска (щица) отъ долу джска, внатре седе царни софта (желка). М. р. 532 (там.).

Соха с. ж. 1) столъ, колъ (ср. Горскій Опис. колъ соха подъ держить вѣю плодну (хѣраѣ). II, 2. 226): „Острѣгви сѫ дѣвѣ высоку забиты сухы (стѣллове). Пк. 86. Море кинсале три девойке хѣбаве, Да да идатъ а въ гората, Да отсекатъ четири сохи высоки, Да направетъ чардакъ да седать. В. 122. 2) (чардакъ узвишень на четири стуба В.) бельведеръ: Ази сїа, лѣдо младо, Нать каштата, надъ гредата, Татко ми и майка ми в'ресь сохата, Нать сохата подъ лозата. В. 41.

Соченъ пр. сочный: Захванаха да приготавливать щото е потребно за сїки (мартецъ). Ето че донесоха вече малакъ ковчежецъ, обтрупаха го съ сочни и съ меризливи цвѣти, обсипаха го съ сїкакви треви. З. 147. (Добытче-то) кога ся храни съ зеленї и сочнї хранї, требува да му ся дава по-малко соль. Л. Д. 1873 р. 275.

Сочиво с. с. горячее: Пощѣ ми ся сочиво (чорба, супа). Р. С. 51. **Сочка** м. дл. 1) показываю пальцемъ, указываю на—, свидѣтельствую: Индійцъ-тъ сочеше него съ прѣстъ. Р. А. 103. Но тѣ сѫ иѣща твѣрдѣ рѣдки, на тѣхъ требува да се сочи съ прѣстъ. Л. Д. 1876 р. 61. Списанія кон-то му сочеха права-та и длѣжности-тѣ. Л. Д. 1872